

ANNA RUNE & BAND

TALENTVOL, ENTHOUSIAST & VASTBERADEN

De carrière van Anna Rune (Anna de Volder uit Sint Niklaas) is in Nederland met de winst van *De Beste Singer-Songwriter* in 2015 uit de startblokken geschoten. In België is de dame al sinds 2011 bekend, waar ze in 2011 de eerste prijs bij de 'Kunstbende' heeft gewonnen en in 2012 als finalist van 'Imagine' heeft deelgenomen. Verder heeft ze twee maanden met een cover van het nummer 'Creep' van Radiohead in de top 50 op de radiozender MNM gestaan. Ze heeft op haar 21ste ook al twee EP's op haar naam staan; 'Where It All Begins' (2012) en 'Unfolding Immensity' (2014).

In de prachtige backstage van de P3 wacht deze dame op ons, en bij ontvangst in de eerdergenoemde ruimte oogt Anna ontspannen. Dit komt mede doordat ze er niet alleen voorstaat, maar de gehele band tijdens het interview aanwezig is en kleurrijk bijdraagt. Samen met Maarten Augustijn (Gitaar), Willem Schonenberg (Drums) Nina Sampermans (Stem, Elektronica) en Stef Delbaere (Gitaar) zorgen ze voor een ontspannen en aangename sfeer. Bij binnenkomst vallen we meteen in diepe filosofische gesprekken (Stef heeft het over reïncarneren als een Kaspische zeehond), geïmproviseerde Belgische gezegdes (dezelfde Stef: "Ge kunt van een trekpaard geen renpaard maken") en een reeds geplande bruiloft (Van Maarten, of we maart 2016 vrij willen houden). Kortom: bij binnenkomst zit de sfeer er al goed in.

(Mike Warrink): “Allereerst: hoe gaat het met jullie?”

(Unaniem): “Met ons gaat het goed! We zitten hier lekker backstage op de bank, we hebben er zin in, en bovenal: we zijn klaar voor het optreden.”

(Anna Rune): “Het is daarnaast het eerste interview ooit waarbij de band aanwezig is! Ik heb eigenlijk alle interviews altijd zelf gedaan, maar voor deze keer dacht ik: waarom niet met z’n allen.”

(MW): “Om dan maar meteen je band op een goede en persoonlijke manier te kunnen introduceren: hoe zou jij je band omschrijven?”

(AR, met in haar ooghoek de band die vol spanning afwacht) “Als een eclectische bedoening, waarbij iedereen met zijn karakter een eigen rol heeft in het groter geheel. Stef is de lijm, die de gehele band en stille momenten aan elkaar lijmt. Dit door tijdens de stille momenten te praten, ook als we liever hebben dat het daadwerkelijk stil is, haha. Daarnaast heeft hij ook altijd van die mopjes die hij dan vaak vertelt, maar ondanks dat we de afloop al weten blijft het een charmante bedoeling.

(Stef Delbaere): “De credit’s voor het fungeren als een soort filosofische lijm, neem ik graag ter harte. Daar wil ik ook graag aan toevoegen dat ik als bemiddelaar ook prima kan functioneren!”

(AR): “Daarnaast hebben we Willem, die ik er dolgraag bij heb omdat hij een erg creatieve en goede drummer is. Hij geeft mij tegengas waar dat nodig is. Maarten is te omschrijven als een geniale gitarist die werkelijk alles kan spelen. Geef hem een demo, en twee minuten later heeft hij zichzelf de muziek helemaal eigen gemaakt. Tenslotte is Nina zowel als huisgenoot en als band-lid mijn mentale en muzikale steun. Als ik iets niet weet, dan is zij degene die het oplost.”

- Van links naar rechts: Stef Delbaere, Maarten Augustijn, Anna Rune, Nina Sampermans & Willem Schonenberg -

(MW): “Anna, zo kijkende naar je tourdata heb je een succesvol jaar achter de rug. Hoe heb je dit alles vol kunnen houden?”

(AR): “Ten eerste ben ik half gestopt met school, omdat het toeren in combinatie met de studie simpelweg niet mogelijk is gebleken. Ik doe nu qua studie heel erg veel op afstand, zodat ik tijd heb om te schrijven en mijzelf voor te bereiden op de optredens. Daarnaast heb ik eigenlijk alleen de eerste weken (gedurende de zomervakantie) als hectisch ervaren, maar met de komst van Aram (Haagsman, Tin Ear management, red.) is zo alles een beetje op z’n plaats gevallen. Daarnaast zijn **Maarten en Willem** er nieuw bij in de band, waardoor ook de samenstelling is veranderd. Het heeft al met al een maand geduurd voordat alles op z’n plaats is gevallen, maar nu staat alles ook goed!

(MW): “Kijkende naar het speelschema zitten er louter prachtige locaties tussen (onder andere Pinkpop, the Brave, Sziget), maar welk optreden behoort tot je favoriet?”

(AR) “Sorry band, maar dat is toch echt Sziget geweest! Ik ben daar samen met Nina naartoe gegaan, waarbij we er maar meteen een reisje aan vastgekoppeld hebben. Er ging zoveel mis, maar we hebben de hele tijd in een bepaalde roes gezeten (puur vanwege het feit dat we op Sziget zouden gaan optreden) dat we ons daar geen moment aan hebben gestoord. Ondanks de improvisatie op het festival (instrumenten zijn her en der vandaan gehaald) is het optreden fantastisch geweest, en bovendien goed bezocht. Tijdens het optreden, om half twee ‘s nachts (!), is maar weer gebleken dat de Nederlanders overal zijn! Omringd door studiegenoten en vele andere Nederlanders is dat qua sfeer en setting wel mijn persoonlijke favoriet.”

(Nina Sampermans): “De organisatie heeft in onze tent ook rekening gehouden met het tijdstip en het publiek. Zo zijn er voorafgaand aan het optreden zitzakken neergezet, waardoor de mensen die al wat pintjes genuttigd hebben, ook ons concert nog mee hebben kunnen pakken.”

(AR) Als ik dan ga kijken welk festival met de band het leukst is geweest, kies ik voor The Brave. Het is meteen ook ons eerste optreden als band in Amsterdam, maar de tent is gedurende het hele optreden stampvol gebleven. Het is ook de eerste keer dat me is opgevallen dat de mensen mijn teksten meezingen. Als schrijver kun je natuurlijk geen mooiere erkenning krijgen.”

(MW): “Je hebt een klassieke achtergrond als het gaat om muziek. Zo zijn je ouders klassieke muzikanten en heb je zelf klassieke muziek gestudeerd. In je muziek is echter een mix van klassieke (film) muziek met pop te horen. Hoe zijn deze invloeden zo in je muziek gekomen / geslopen?”

(AR): “Een exact moment weet ik zo niet. Ik heb vanaf het moment dat ik begon met het spelen van klassieke muziek altijd geprobeerd om eigen muziek te schrijven. Het is makkelijker om dat in pop te doen, maar die klassieke invloed blijft daar altijd in hoorbaar. Nadat ik op het Conservatorium in Gent (waar ik een jaar Jazz zang heb gestudeerd) mijn ei niet kwijt kon, ben ik naar Codarts (het voormalig Conservatorium van Rotterdam) gegaan. Hier heb ik me weer gefocust op het componeren, maar ook voor het eerst kennis gemaakt met hiphop en rock muziek. Na vier jaar hoor ik dan de klassieke muziek wat meer op de achtergrond verdwijnen en de popmuziek er iets meer insluipen.”

(MW): “Hoewel je ouders klassiek geschoold zijn (de vader van Anna is altviolist en haar moeder fluitist, red.), speel je toch een ander instrument dan dat zij doen.”

(AR): “ Dat is ontstaan doordat een architect bij het inrichten van het huis een klassieke vleugel op de muur heeft getekend, als verwijzing naar het werk van mijn ouders. Mijn vader heeft op zijn beurt een oude Bechstein op de kop getikt. Deze is door ons gerestaureerd, herstemd, en in het huis

geplaatst. Niet dat ik geen andere instrumenten heb geprobeerd hoor! Ik heb ook nog een tijd harp en trompet gespeeld, maar het meest thuis voel ik mij toch echt achter de piano.”

(MW): “Je hebt het net zelf al even aangegeven: je hebt een jaar Jazz (zang) in Gent gestudeerd. Waarom ben je daar na een jaar weggegaan?”

(AR) “Dat zit hem grotendeels in de aanpak van de lessen, waarin België heel erg verschilt met Nederland. In België ligt de focus op het Conservatorium zeker in de eerste drie jaren op techniek. Ik heb dus wel veel techniek meegekregen, maar qua creativiteit heb ik stil gestaan. Ruimte om akkoorden en arrangementen aan te passen is er niet omdat alles volgens strikte regels gaat. Codarts is in vergelijking met het conservatorium van Gent minder technisch gericht, maar meer gericht op het daadwerkelijk iets te realiseren wat van jezelf is. Dit kan zijn een portfolio of een concept op een EP. Dit heeft voor mij 4 jaar geleden de doorslag gegeven op de overstap naar Nederland.”

(MW) “Op Codarts heb je niet alleen je creativiteit kunnen ontplooiën, maar ook de bandleden gevonden die naast je op de bank zitten.”

(AR) “Dat klopt! Nina en ik kennen elkaar, doordat we bij de start in Rotterdam spontaan hebben besloten om samen te gaan wonen. Stef en ik kennen elkaar al sinds dat we baby’s zijn en onze ouders het heel erg goed met elkaar kunnen vinden. Willem is een huisgenoot van Nina (in Antwerpen) en Maarten is mij aangeraden door een medestudent van Codarts. En voilà: zie hier de band!”

(MW) “In Nederland ben je doorgebroken door je deelname aan De Beste Singer-Songwriter, maar in België timmer je al langer aan de weg. Zo heb je in 2011 de eerste prijs bij de ‘Kunstbende’ gewonnen, en in 2012 was je finalist van ‘Imagine’. Waarom de deelnames aan zoveel talentenjachten?”

(AR) “Ik heb mezelf beloofd om na de kunstbende nooit meer een andere talentenshow te doen. Je wint echter bij overwinning aan dit soort shows concerten, waarbij je jezelf door kunt ontwikkelen en veel gezien wordt. Ik heb daarnaast ook met de band aan een talentenjacht meegedaan, maar dat is op dat moment nog veel te vroeg gebleken. Na een jaar non-stop gewerkt te hebben aan mijn tweede EP ben ik in een soort van zwart gat beland, totdat ik vorig jaar heb gezien dat iedereen zich bij mij op school aan het inschrijven was voor de Beste singer-songwriter. Ik heb op dat moment gedacht: waarom ook niet. Het is wel meteen de laatste keer hoor dat ik aan een dergelijke show heb meegedaan, dit maal echt!”

(MW) Wat is hetgeen dat je het meest geleerd hebt van je deelnames aan deze shows?”

(AR) “ Hetgeen wat ik het meeste heb geleerd is toch wel tijdens mijn deelname aan de beste singer-songwriter. Ik heb namelijk voorafgaand aan de deelname veel nummers geschreven met meerdere ideeën erin. Als je echter maar twee minuten te spelen hebt en twee dagen om het te schrijven, kun je als artiest zijnde niks anders doen dan het zoeken naar de kern. Het zoeken naar de kern heb ik gedaan door de coaching die ik heb gehad van Shirma Rouse en Typhoon.

(MW) “Wat opvalt in je nummers (zowel tekstueel als zang en arrangementen) is de enorme mate van intensiteit. Hoe steekt jou werkwijze als het gaat om het schrijven van nummers in elkaar?”

(AR) “ Ik vertrek altijd vanuit een idee, een tekst, een melodie of een akkoord dat ik mooi vind. Dit kan echt overal zijn, maar voor het uitwerken daarvan moet ik echter wel volledig alleen zijn. Als ik dan met een tekst aan de slag ga en advies nodig heb, ga ik als eerste naar Nina. Wij begrijpen elkaar als het om tekstschrijven gaat heel erg goed. De intensiteit stop ik niet expres in de nummers, dit gaat vanzelf. Wat ik tijdens de optredens vaak merk is dat mensen niet langer op zoek zijn naar intensiteit van de artiest: zij luisteren vaak naar de nummers om zichzelf te leren kennen, en niet de artiest. Bij de nieuwe nummers merk ik dat hoe algemener ik ze schrijf, des te meer mensen ik bereik. Als luisteraar kun je hierbij veel makkelijker een nummer op vele manieren interpreteren, en bij een nummer dat heel erg gericht is op mijzelf bereik ik ze veel minder. Dat wil niet zeggen dat ik minder emotie in mijn muziek leg, maar wel dat het deze veel universeler maakt.”

(MW): “Na alle open vragen, is het nu tijd om een drietal keuzes te maken! Als je allereerst moet kiezen tussen het winnen van de Kunstbende of het winnen van de Beste singer-songwriter: voor welke van de twee kies je dan?”

(AR) “Het winnen van de Beste singer-songwriter, omdat dit mij verreweg het meeste heeft opgeleverd. De kunstbende heeft mij echter wel meer vertrouwen gegeven, om na het studeren van klassieke muziek ook eigen teksten te schrijven. De kunstbende is de eerste keer dat ik heb opgetreden met eigen geschreven nummers, iets wat ik nooit meer zal vergeten.”

(MW): “Als je vervolgens moet kiezen tussen ‘Where It All Begins’ (EP nummer een) of ‘Unfolding Immensity’ (EP nummer twee), welke kies je dan?”

(AR): “Dan kies ik zonder twijfel voor ‘**Unfolding Immensity**’. Ik ben in het gehele traject (van begin van de EP tot aan de presentatie ervan) betrokken geweest. Van het arrangeren van het muziek tot aan de het regelen van de venue en de geluidsman: ik heb er alles aan gedaan om dit project zoveel mogelijk mijn project te maken. Ik zie het ook als mijn kindje, waarbij de presentatie voor mij persoonlijk een zeer emotionele gebeurtenis is.”

(MW): “Als je voor een derde en laatste maal moet kiezen, tussen klassieke muziek of popmuziek, welke van de twee kies je dan?”

(AR) “Klassieke muziek is gefixeerd op het zo goed mogelijk naspelen van een bestaand stuk. Bij popmuziek kun je een nummer op ontelbaar veel mogelijkheden spelen. Er is in popmuziek zoveel artistieke vrijheid die in klassieke muziek ook wel mogelijk is, maar gewoon niet aanvaard zou worden. In popmuziek kun je als artiest zijnde veel meer van jezelf stoppen, wat de aard van de muziek ook zoveel persoonlijker maakt. Bij deze kies ik dus voor popmuziek.”

(MW): “De opmaat voor het afsluitende woord is aan de bandleden: dame en heren, hoe zouden jullie Anna omschrijven?”

(Stef): “Anna is veel onzekerder dan wat mensen van haar zouden denken.”

(Nina): “Dat heeft heel veel te maken met haar perfectionisme.”

(Martijn): “Bij Anna is perfectionisme niet op een negatieve manier van toepassing: ze probeert overal het maximale uit te halen. Dat maakt met Anna muziek maken voor ons als bandleden een intense ervaring.”

(Nina): “De drive die Anna heeft om door te gaan totdat alles perfect is maakt haar zo uniek.”

(Willem): “Deze drive legt ze ons als bandleden ook op. We gaan graag mee in haar flow om uiteindelijk de mooie dingen neer te zetten zoals ze nu zijn.”

(MW): “Jullie zitten tot en met kerst 2015 goed als het gaat om boekingen. Wat kan het publiek van jullie verwachten in 2015 en 2016?”

(AR): “We zitten op dit moment in een fase waarin we druk aan het schrijven en maken zijn. Het plan om dingen naar buiten te brengen laat nog even op zich wachten. Er komen wel singles aan, zo zijn we al bezig met een videoclip bij het nummer ‘That’s life’. Het is wachten op de goede timing, de juiste samenwerkingen en het juiste gevoel, en dan gaan jullie in 2016 erg veel van ons horen!”

Tekst: Mike Warrink

Fotografie: NCO Photography